

Sygn. akt II AKa 281/20

1.

2. WYROK

2.1. W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 marca 2021 r.

4. Sąd Apelacyjny w Szczecinie II Wydział Karny w składzie:

5. Przewodniczący: SSA Stanisław Kucharczyk (spr.)

6. Sędziowie: SA Andrzej Wiśniewski

7. SO del. do SA Maciej Strączyński

8. Protokolant: st. sekr. sądowy Karolina Pajewska

9. przy udziale prokuratora Prokuratury Okręgowej w Gorzowie Wielkopolskim Renaty Trzosek

10. po rozpoznaniu w dniu 11 marca 2021 r. sprawy

11. R. K.

12. na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę skazanego

13. od wyroku łącznego Sądu Okręgowego w Szczecinie

14. z dnia 23 września 2020 r. sygn. akt III K 165/20

I. zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

II. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. H. L. kwotę 147,60 (stu czterdziestu siedmiu 60/100) złotych z VAT, tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej skazanemu z urzędu w postępowaniu odwoławczym;

III. zwalnia skazanego od ponoszenia wydatków za postępowanie odwoławcze.

SSO(del.) Maciej Strączyński SSA Stanisław Kucharczyk SSA Andrzej Wiśniewski

UZASADNIENIE

UZASADNIENIE			
Formularz UK 2	Sygnatura akt	II AKa 281/20	
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1		

1. CZĘŚĆ WSTĘPNA	
1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji	
Wyrok łączny Sądu Okręgowego w Szczecinie w sprawie sygn. akt III K 165/20	
1.2. Podmiot wnoszący apelację	
# oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego	
# oskarżyciel pośilkowy	
# oskarżyciel prywatny	
# obrońca	
# oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego	
# inny	
1.3. Granice zaskarżenia	

1.1.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.1.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu		

#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia		
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia		
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka		
#	art. 439 k.p.k.		
#	brak zarzutów		
1.4. Wnioski			
#	uchylenie	#	zmiana
2. Ustalenie faktów w związku z dowodami			

przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy				
1.5. Ustalenie faktów				
1.1.3. Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.1.				
1.1.4. Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2.1.				
1.6. Ocena dowodów				
1.1.5. Dowody będące podstawą ustalenia faktów				
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu		
1.1.6. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za				

niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków			
Lp.	Zarzut		
3.1.	<p>1. obraza art. 85a kk w związku z art. 53 kk, tj. nieuwzględnienie, iż Sąd przy orzekaniu kary łącznej bierze pod uwagę przede wszystkim cele wychowawcze, które wymierzona kara ma osiągnąć w stosunku do skazanego,</p> <p>2. obraza art. 410 kpk poprzez nierozważenie całokształtu okoliczności ujawnionych w toku rozprawy, a w szczególności, iż skazany ma dobrą opinię, jest osobą spokojną, wypełniającą wszystkie wymogi regulaminu</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>	

	<p>więziennego, a ponadto ma krytyczny stosunek do popełnionych czynów oraz pominięcie, iż na skazanym ciąży obowiązek alimentowania dzieci, w związku z czym powinien podjąć pracę, której zakład karny nie jest w stanie zapewnić, co wiadome jest z doświadczenia życiowego.</p>			
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>				
<p>Oba zarzuty należało uznać za bezzasadne. Nie jest tak, iż Sąd pierwszej instancji nie uwzględnił celów wychowawczych kary, bo o tym napisał wprost w punkcie 4 uzasadnienia. I te cele są przecież celami wiodącymi przy kształtowaniu wysokości kary łącznej, na co wskazuje treść art. 85a kk.. Te cele, przy dotychczasowej wielokrotnej karalności za różnorakie przestępstwa, przy nieskuteczności orzekanych kar</p>				

nieizolacyjnych (zob. wyroki z punktów 1 i 2 części wstępnej) wskazują na potrzebę zastosowania zasady asperacji. Nie sposób zgodzić się ze skarżącą, iż instytucja wyroku łącznego na umożliwić skazanemu wcześniejsze wyjście na wolność. Ja podkreśla się to w literaturze i orzecznictwie instytucja kary łącznej nie jest i nie może być formą łagodzenia represji karnej w przypadku realnego zbiegu przestępstw. Czy bowiem racjonalne oraz odpowiadające choćby tylko intuicyjnemu poczuciu sprawiedliwości jest przyznawanie sprawcy szczególnego rodzaju ulgi za to, że popełnił więcej niż jedno przestępstwo? Przekonywająco kwestię tę ujmuje L. Tyszkiewicz, zwracając uwagę, że przy wymiarze kary łącznej nie może być tak jak w przypadku handlu – czasem klient kupujący dwie sztuki towaru dostaje upust. Instytucja kary łącznej służy co

prawda
miarkowaniu
represji karnej, aby
nie dopuścić do
nieracjonalnej i
niecelowej jej
eskalacji, do której
mogłoby dojść w
drodze
mechanicznego
sumowania kar
za czasem liczne
popelnione
przestępstwa.
Jednak w
procedurze
stosowania kary
łącznej, a więc
również w
przypadku
wydawania wyroku
łącznego, interes
sprawcy
przestępstwa, jeśli
w ogóle stanowi
jakieś kryterium, nie
jest z pewnością
kryterium
samoistnym i
priorytetowym (zob.
L. Tyszkiewicz,
Glosa do
postanowienia SN z
dnia 4 listopada
2003 r., V KK
233/03, Prok. i
Pr. 2005/7-8, s.
191 i wyrok SA
w Szczecinie z
2018.11.22 II AKa
201/2018 LEX nr
2668162).

Nie sposób zgodzić
się też ze skarżącą,
iż Sąd pierwszej
instancji naruszył
treść art. 410 kpk
nie uwzględnivszy
wszystkich

okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia o karze łącznej. Sąd uwzględnił przecież zachowanie skazanego w zakładzie karnym, którego nie można ocenić inaczej jak tylko przeciętnego, bo przecież tak też został oceniony przez administrację jednostki penitencjarnej. Nie był nagradzany, ani karany, doprowadzony do odbycia kary przez policję, odbywa karę w systemie zwykłym. Podnoszony przez skarżącą krytyczny stosunek do popełnionych czynów ma jedynie charakter werbalny, gdyż R. K. nie podejmuje żadnych działań mających na celu realizację obowiązków alimentacyjnych, nie przejawia zainteresowania podjęciem pracy czy nauki, nie bierze udziału w programach resocjalizacyjnych. Inicjatywa dyrektora zakładu karnego dotycząca wydania wyroku łącznego nie może być uznana za okoliczność łagodzącą przy

kształtowaniu kary łącznej.

Nie sposób zgodzić się też ze skarżącą, że obciążenie alimentacyjne i konieczność jego spłaty powinny istotnie wpływać na wysokość kary, bowiem skazany w zakładzie karnym, a i na wolności nie podejmuje i nie czynił starań o stałą pracę i uzyskiwanie regularnych dochodów w celu systematycznej realizacji tego obowiązku i spłaty zaległości. Nie jest tak, iż skazany nie jest w stanie podjąć pracy w zakładzie karnym. Skazany nie pracuje tam, bo nie wykazuje zainteresowania pracą. Stąd i jego krytyczny stosunek do popełnionych przestępstw zwłaszcza niealimentacji, to deklaracje bez pokrycia. Skoro skazany wcześniej, będąc na wolności, a mając przecież możliwości zatrudnienia i realizacji obowiązku alimentacyjnego tego nie robił przez wiele lat, to i dlatego nie sposób tych pozostałych podniesionych

okoliczności uznać jako przemawiających za obniżeniem kary, a te ustalone przez Sąd Okręgowy przemawiają przeciw za orzeczeniem takiej kary, jaką wymierzył Sąd pierwszej instancji.

Zauważyć z urzędu należy, iż w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku brakuje odniesienia, stosownie do treści orzeczenia Trybunału Konstytucyjnego z 11.06.2019 r., P 20/17 (Dz.U. poz. 1135) o niekonstytucyjności art. 87 kk, do możliwości odstąpienia od połączenia kary ograniczenia wolności orzeczonej w sprawie II K 587/18 z pozostałymi karami pozbawienia wolności. Jednakże analizując przyczyny, które sprawiły, iż skazany obowiązku nieodpłatnej pracy nie realizował i z powodu których Sąd Rejonowy zarządził wykonanie kary zastępczej, należało dojść do wniosku, iż niepołączenie i

<p>pozostawienie do odrębnego odbycia kary ograniczenia wolności wymierzonej w sprawie II K 587/18 jest niecelowe. Skazany nie przystąpił nawet do nakazanej pracy społecznej, w zakładzie karnym, chociaż na wysokie obciążenie alimentacyjne, też takiego zainteresowania pracą odpłatną, jak i nieodpłatną nie wykazuje, zatem nie ma podstaw do postawienia wniosku, iż tę karę ograniczenia wolności będzie sumiennie wykonywał po odbyciu kary łącznej pozbawienia wolności. Stąd też tego uchybienia Sądu Okręgowego nie sposób uznać, jako mającego wpływ na treść zaskarżonego wyroku.</p>			
<p>Wniosek</p>			
<p>1. o zmianę wyroku poprzez zastosowanie absorpcji przy orzekaniu w wyroku łącznym o wysokości kary łącząc poszczególne kary pozbawienia</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>		

<p>wolności i ograniczenia wolności wymierzone w punktach 1-4 wyroku, zamiast w karę 2 lat i 5 miesięcy pozbawienia wolności – do wysokości najwyższej z kar za poszczególne przestępstwa, tj. kary w wysokości roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności;</p> <p>2. o zasądzenie od Skarbu Państwa wynagrodzenia z tytułu obrony udzielonej skazanemu w postępowaniu odwoławczym.</p>			
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>			
<p>Wniosek o złagodzenie kary łącznej pozbawienia wolności nie zasługuje na uwzględnienie, bowiem obrońca nie przedstawiła przekonujących argumentów za tym przemawiających, a i takowych Sąd odwoławczy nie znalazł z urzędu.</p>			

<p>Zasadny był natomiast wniosek o zasądzenie wynagrodzenia za obronę skazanego z urzędu w postępowaniu odwoławczym, za co Sąd Apelacyjny przyznał kwotę 146,70 zł na podstawie § 17 ust. 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz.U.2019.18 j.t.).</p>		
<p>4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU</p>		
<p>4.1.</p>	<p>nie stwierdzono</p>	
<p>Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności</p>		
<p>5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO</p>		
<p>1.7. Utrzymanie w mocy wyroku</p>		

sądu pierwszej instancji		
5.1.1.	Przedmiot utrzymania w mocy	
Zaskarżone rozstrzygnięcie dotyczące wymiaru.		
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy		
Wyrok słuszny. Kara ukształtowana prawidłowo z uwzględnieniem wszystkich dyrektyw i okoliczności mających wpływ na jej wymiar.		
1.8. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji		
5.2.1.	Przedmiot i zakres zmiany	
Zwięźle o powodach zmiany		
1.9. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji		
1.1.7. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylecia		

5.3.1.1.1.		# art. 439 k.p.k.	
Zwięzłe o powodach uchylenia			
5.3.1.2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwięzłe o powodach uchylenia			
5.3.1.3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwięzłe o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia			
5.3.1.4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.	
Zwięzłe o powodach uchylenia			
1.1.8. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania			
1.10. Inne rozstrzygnięcia			

zawarte wyroku	w	
Punkt rozstrzygnięcia wyroku	z	Przytoczyć okoliczności
pkt II, III		Prawidłowe orzeczenia dotyczące odrębnego wykonania wyroków w pozostałym zakresie i o zaliczeniu na poczet kary łącznej dnia zatrzymania.
		Rozstrzygnięcia zgodnie z przepisami przywołanymi za ich podstawę i stosowne do okoliczności sprawy.
6. Koszty Procesu		
Punkt rozstrzygnięcia wyroku	z	Przytoczyć okoliczności
III		Skazany obciążony alimentami, bez majątku i dochodów, dlatego na podstawie art. 624§1 kpk należało zwolnić go od wydatków za postępowanie odwoławcze.
7. PODPIS		
SO (del.) Strączyński Stanisław	Maciej SSA	

Kucharczyk SSA
Andrzej Wiśniewski

1.11. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	obrońca		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Wymiar kary łącznej		
0.1.1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.1.1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu		

	przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
0.1.1.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana